

ватъ, и за да бы са видимо показало невидимото помазаніе на светаго дѣха, кое-то слѣзва на христїанина както онова помазаніе, съ кое-то съ са освещавали въ старый-а заветъ священници-тѣ, царь-тѣ и пророцы-тѣ. Священникъ-а моли са и помазва съ миро накрѣствъ сичко-то тѣло иа дѣте-то: чело-то, очи-тѣ, ноздры-тѣ, уста-та, уши-тѣ, гърды-тѣ, рѣцѣ-тѣ и крака-та; и щомъ го помаже, рекка: „печатъ дара дѣха светаго, аминь.“ Отъ това време припада на дѣте-то име-то христїанинъ, защото и име-то христосъ, сирѣчь помазанникъ, знаменѣва, че е спаситель былъ отъ небе-то помазанъ чрезъ светаго дѣха божїа, както той самъ си за себе дѣма: „дѣхъ е господный на мене; за това ма помаза да проповѣдамъ евангелїе-то на сиромаси-тѣ“ (Лѣк. IV, 18). Тогака священникъ-а съ кръстници-тѣ, кои-то носѣтъ дѣте-то, три пѣти обиколава около кръстилницѣ-тѣ, и срецю истокъ пѣе: „кои-то са кръстихте въ Христа, въ Христа са облѣкохте,“ защото новий-а войникъ, кой-то са облѣклъ въ Христа, трѣба да отиде при него, кой-то е слзце на правда-та, но, споредъ надѣж-тѣ вѣра-та, не по угодный-а свѣтскій пѣть, кой-то са завива на западъ, ами по стихїи-тѣ, и по пѣть-а, кой-то води противѣ неговы-тѣ страсти.

Подиръ тойзи знаменитый ходъ посланїе-то на апостола Павла кзвъ римляны-тѣ казва намъ дѣховнѣ-тѣ силѣ на крещенїе-то: „вси, кои-то са кръстихмы въ Исѣса Христа, кръстихмы са въ не-